AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE(első tanács)

2008. szeptember 17.*

A T-218/06. sz. ügyben,

a **Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd** (székhelye: Tel-Aviv [Izrael], képviseli: M. Kinkeldey ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (**képviseli: G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

az **Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH** (székhelye: Piding [Németország], képviseli: T. Raab ügyvéd),

* Az eljárás nyelve: német.

az OHIM első fellebbezési tanácsa által 2006. június 2-án az Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH és a Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd közötti felszólalási eljárás ügyében (R 74/2006-1. sz. ügy) hozott határozat ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: V. Tiili elnök, F. Dehousse és I. Wiszniewska-Białecka (előadó) bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. augusztus 16-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. december 20-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. december 18-án benyújtott válaszbeadványára,

a 2008. február 12-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 59. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz [OHIM-hoz]. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.”

2 A 40/94 rendelet 78. cikke így szól:

„*Igazolás*

(1) Ha a közösségi védjegy bejelentője, jogosultja vagy az eljárásban részt vevő bármely fél annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el,

a Hivatallal [OHIM-mal] szemben valamely határidőt elmulaszt, és ennek következtében – e rendelet értelmében – a mulasztás jogvesztésre, illetve jogorvoslati jogosultság elvesztésére vezet, kérelmére őt jogaiba vissza kell helyezni.

(2) A kérelmet a határidő elmulasztásának okát képező akadály elhárulásától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani. Az elmulasztott cselekményt e határidőn belül pótolni kell. […]

(3) A kérelemben meg jelölni az annak alapjául szolgáló okokat és az azt alátámasztó tényeket. A kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az igazolás díját meg nem fizetik.

[…]”

3 A 40/94 rendelet 78a. cikke ekként rendelkezik:

„*Az eljárás folytatása*

(1) A közösségi védjegy bejelentője vagy jogosultja, továbbá a Hivatal [OHIM] előtt folyó eljárás egyéb résztvevője, aki a Hivatallal [OHIM-mal] szemben valamely határidőt elmulasztott, kérheti az eljárás folytatását, feltéve hogy az erre irányuló kérelem benyújtásáig az elmulasztott cselekményt teljesíti. Az eljárás folytatása iránti kérelem [helyesen: kizárólag] az elmulasztott határidő lejártától számított két hónapon belül nyújtható be. A kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az eljárás folytatása után fizetendő díjat meg nem fizetik.

[…]”.

4 A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK módosított bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 48. szabálya ekként rendelkezik:

„(1) A fellebbezésre irányuló kérelemnek tartalmaznia kell:

[…]

c) [egy] nyilatkozatot, amely megjelöli a megtámadott határozatot és a határozat igényelt módosításának vagy megsemmisítésének [helyesen: hatályon kívül helyezésének] mértékét.

(2) A fellebbezésre irányuló kérelmet annak az eljárásnak a nyelvén kell benyújtani, amelyben [helyesen: amelyen] a fellebbezés tárgyát képező határozatot hozták.”

5 A 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) Ha a fellebbezés nem felel meg a [40/94] rendelet 57., 58. és 59. cikkének, valamint a 48. szabály (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének, a fellebbezési tanács azt mint nem elfogadható fellebbezést elutasítja, ha a [40/94] rendelet 59. cikkében megjelölt határidő lejártát megelőzően a hiányokat nem pótolják.”

6 A 2868/95 rendelet határidők számításáról szóló 70. cikke előírja:

„[…]

(2) A határidő számításának kezdete az azt a napot követő nap, amelyen a határidő megkezdésére okot adó esemény bekövetkezik, amely esemény lehet eljárási cselekmény, vagy egy másik határidő lejárta. Ha az eljárási cselekmény kézbesítés, az irányadó esemény – eltérő rendelkezés hiányában – a kézbesített irat átvétele.

[…]

(4) Az egy vagy meghatározott számú hónapban megjelölt határidő a megfelelő következő hónapnak azon a napján jár le, amely napon az említett esemény bekövetkezett […].”

7 A 2868/95 rendelet nyelvekkel kapcsolatos általános rendelkezésekről szóló részében foglalt 96. szabály (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) A [40/94] rendelet 115. cikke (4) és (7) bekezdésének sérelme nélkül és e szabályok eltérő rendelkezésének hiányában a Hivatal [OHIM] előtt folyó írásbeli eljárások során a felek a Hivatal [OHIM] bármelyik nyelvét használhatják. Ha a választott nyelv nem azonos az eljárás nyelvével, a félnek az eredeti irat benyújtásától számított egy hónapon belül be kell nyújtania az iratnak az ezen a nyelven készült fordítását […].”

A jogvita előzményei

8 2002. augusztus 1-jén a felperes, a Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd a 40/94 rendelet alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

9 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

10 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 5. és 10. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással:

– 5. osztály: „Gyógyszerészeti termékek, gyógyszerészeti készítmények, pirulák gyógyszerészeti használatra, vegyi termékek gyógyászati használatra, drogok gyógyászati használatra”;

– 10. osztály: „Gyógyászati eszközök”.

11 A felperes a közösségi védjegybejelentést angolul nyújtotta be, és a németet jelölte meg második nyelvként.

12 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2003. március 31-i, 28/03. számában hirdették meg.

13 2003. június 27-én a beavatkozó, az Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján felszólalt a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

14 A felszólalás a 667 899. számon az 5. osztályba tartozó „gyógyszerek” tekintetében lajstromozott EURIM-PHARM közösségi szóvédjegyen, valamint az 1 068 926. számon ugyancsak az 5. osztályba tartozó „állati és emberi használatra szánt gyógyszerek” tekintetében lajstromozott német védjegyen, továbbá a Németországban a gyógyszerek gyártásának és forgalmazásának, köztük gyógyszerek nagykereskedelmének megjelölésére használt Eurim-Pharm kereskedelmi néven alapult.

15 A felszólalást német nyelven nyújtották be. A 40/94 rendelet 115. cikkének (6) bekezdése értelmében ez a nyelv lett az eljárás nyelve.

16 2005. november 14-i határozatával, melyet ugyanazon a napon kézbesítettek a felek számára távmásoló útján, a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak, és elutasította a lajstromozás iránti kérelmet.

17 2006. január 6-án a felperes fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben. E célból az OHIM által rendelkezésre bocsátott, angol nyelvű fellebbezési formanyomtatványt használta, amelyen angolul az alábbi mondat szerepelt a 31. sz., „A fellebbezés terjedelme” c. rovatban:

„A határozatot teljes egészében hatályon kívül kell helyezni, és a lajstromozás iránti kérelemnek helyt kell adni”.

18 2006. január 18-án az OHIM hivatalvezetője távmásoló útján két dokumentumot küldött a felperes képviselőinek: egy, a fellebbezésre irányuló kérelem átvételét alátámasztó kétoldalas levelet, valamint egy egyoldalas közleményt, amely az azon nyelvvel kapcsolatos szabálytalanságról tájékoztat, amelyen a fellebbezésre irányuló kérelmet a 2868/95 rendelet 48. cikke (2) bekezdésének alapján benyújtották. Ez utóbbi közlemény a 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdése értelmében felhívta a feleket a fellebbezésre irányuló kérelem eljárás nyelvére történő fordításának az eredeti kérelem benyújtásától számított egy hónapos határidőn belül, azaz legkésőbb 2006. február 6-ig történő benyújtására.

19 A távmásoló útján történő továbbítást igazoló jelentés OHIM által benyújtott kivonata „OK” jelzést ad a felperes képviselői részére ezen időpontban elküldött két dokumentum továbbítása vonatkozásában.

20 2006. március 14-én a felperes benyújtotta a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő beadványt, német nyelven.

21 2006. március 22-én az OHIM egy ügyintézője telefonon kapcsolatba lépett a felperes egyik képviselőjével, és tájékoztatta őt a fellebbezés nyelvével kapcsolatos szabálytalanságról, valamint az OHIM által 2006. január 18-án erre vonatkozólag megküldött közleményről. A felperes képviselője jelezte, hogy ezt a közleményt nem kapta meg.

22 2006. április 7-i levelével, melyet távmásoló útján küldött meg az OHIM-nak, a felperes képviselője, az OHIM egyik ügyintézőjével folytatott korábbi telefonbeszélgetésre hivatkozva kijelentette, hogy mindössze az OHIM 2006. január 18-i, a fellebbezésre irányuló kérelem átvételét alátámasztó levelét kapta meg. E kijelentés igazolásául benyújtott egy, az általa 2006. január 18-án fogadott távmásolatok listáját tartalmazó elektronikus kivonatot. Kérte továbbá, hogy az OHIM újból küldje meg számára a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságra vonatkozó, 2006. január 18-i levél másolatát.

23 Egy másik, 2006. április 7-i levelével a felperes képviselője egy újabb, ezúttal teljes egészében német nyelven szerkesztett, fellebbezésre irányuló kérelmet küldött az OHIM-nak, és a 40/94 rendelet 78a. cikke alapján kérte az eljárás folytatását, valamint felhatalmazást adott az OHIM-nál vezetett folyószámlájának a fizetendő díj összegével való megterhelésére.

24 2006. május 23-án a felperes képviselője a 40/94 rendelet 78. cikke alapján a jogaiba való visszahelyezés iránti kérelmet nyújtott be, valamint felhatalmazást adott az OHIM-nál vezetett folyószámlájának a fizetendő díj összegével való megterhelésére. Azt állította, hogy korábban utasítást adott titkárnőjének, hogy a fellebbezésre irányuló kérelem német változatát küldje meg az OHIM-nak 2006. január 6-án, és megmagyarázhatatlan okoknál fogva, valamint anélkül, hogy ez a gondosságra vonatkozó kötelezettsége elmulasztását valósította volna meg, a fellebbezésre irányuló kérelem formanyomtatványának második oldala angol nyelven került megküldésre. A felperes képviselője pontosította továbbá, hogy ez a titkárnő, aki tapasztalt, és akinek teljesítménye felől a korábbiakban egyáltalán nem merült fel kétely, súlyos családi gondokkal küzdött abban az időben, amiről munkáltatóinak nem volt tudomása.

25 2006. június 2-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésének alapján, összefüggésben ugyanezen rendelet 48. szabálya (1) bekezdésének c) pontjával, a fellebbezést – mint elfogadhatatlant – elutasította. A fellebbezési tanács megállapította továbbá, hogy a 40/94 rendelet 78a. cikke alapján az eljárás folytatása iránt benyújtott kérelem, valamint az ugyanezen rendelet 78. cikke alapján benyújtott jogokba való visszahelyezés iránti kérelmek „nem tekinthetők benyújtottnak", mert a díj fizetése nem történt meg kellő időn belül.

A felek kérelmei

26 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

27 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

28 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– hagyja helyben a megtámadott határozatot;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

29 Keresete alátámasztásául a felperes négy jogalapra hivatkozik, melyek közül az első a 40/94 rendelet 59. cikkének és a 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének, 49. szabálya (1) bekezdésének és 96. szabálya (1) bekezdésének megsértéséből, a második a 40/94 rendelet 78a. cikkének megsértéséből, a harmadik ugyanezen rendelet 78. cikkének megsértéséből, a negyedik pedig az arányosság elvének megsértéséből ered.

30 Tekintettel arra, hogy a negyedik jogalap, az első jogalap mintájára, a fellebbezésnek a fellebbezési tanács előtti elfogadhatóságára vonatkozik, az első jogalap vizsgálatát követően másodikként ezt kell megvizsgálni. A második és harmadik jogalapot, melyek az eljárás folytatása iránti kérelem elfogadhatóságára, illetve a jogokba való visszahelyezés iránti kérelemnek a megjelölt határidőn belül történő benyújtására vonatkoznak, harmadikként, illetve negyedikként vizsgáljuk.

A 40/94 rendelet 59. cikkének és a 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének, 49. szabálya (1) bekezdésének és 96. szabálya (1) bekezdésének megsértéséből eredő jogalapról

A felek érvei

31 A felperes azt állítja, hogy a felszólalási osztály határozatával szembeni fellebbezését a 40/94 rendelet 59. cikkének megfelelően, a megjelölt határidőn belül nyújtotta be, szabályszerű formában, és kizárólag a fellebbezés terjedelmét adta elő a bejelentés

nyelvén az eljárás nyelve helyett. A felperes nem kapott az OHIM részéről egyetlen írásbeli közleményt sem, amely tájékoztatta volna a fellebbezésre irányuló kérelem benyújtásának nyelvével kapcsolatos szabálytalanságról.

32 A felperes arra hivatkozik, hogy egyrészt a távmásoló útján történő továbbítást igazoló 2006. január 18-i, OHIM által benyújtott jelentés, amely a fellebbezésre irányuló kérelem benyújtásának nyelvével kapcsolatos szabálytalanságra vonatkozó közlemény továbbítása tekintetében „OK” megjelölést tartalmaz, csupán a közlemény átvételének vélelmezését teszi lehetővé. Az ítélkezési gyakorlatnak, valamint az OHIM előtte folyó eljárásokra vonatkozó iránymutatásának értelmében ez a vélelem megfordítható, ha az OHIM valamely közleményének címzettje bizonyítja, hogy e közleményt nem kapta meg. Jelen ügyben a felperes megfordította ezt a vélelmet a 2006. január 18-i, távmásolat-fogadási jelentés bemutatásával, amely bizonyítja, hogy az OHIM-tól mindössze egy kétoldalas közlemény érkezett, amely megfelel a fellebbezésre irányuló kérelem átvételi elismervényének. Következésképpen a fellebbezésre irányuló kérelem benyújtásának nyelvével kapcsolatos szabálytalanságra vonatkozó közleményt nem-létezőnek kell tekinteni.

33 A felperes arra hivatkozik, hogy másrészt az OHIM állandó gyakorlata az, hogy a 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdését alkalmazza a fellebbezésre irányuló kérelem benyújtásának nyelvére vonatkozó hibákra, ami magában foglalhatja azt a lehetőséget, hogy az eredeti dokumentum eljárás nyelvére történő fordítása az annak benyújtásától számított egy hónapos határidőn belül benyújtható. Az OHIM, ugyancsak állandó gyakorlata értelmében, közlemény útján kifejezetten tájékoztatja a feleket az eljárás nyelvével kapcsolatos hibáikról és az ezeknek orvoslására a 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdése szerint nyitva álló határidőkről.

34 Az egyenlő bánásmód elvének értelmében a felperesnek számítania kell ezen állandó igazgatási gyakorlatok alkalmazására, amelyek kötik az OHIM-ot, annál is inkább, mert jelen ügyben már benyújtottak egy fellebbezésre irányuló kérelmet, és nem jelentett volna nehézséget, hogy a szóban forgó szabálytalanságról szabályszerű formában a megjelölt határidő lejártát megelőzően újból értesítést küldjenek. Ezt a felperes képviselői számos telefonbeszélgetés alkalmával sikertelenül kérték. Egy állandó igazgatási gyakorlat ilyen, az egyenlő bánásmód elvét sértő módosítása esetén

a fellebbezésre irányuló kérelem 2006. április 7-i újabb, ezúttal német nyelven történő benyújtását úgy kellett volna tekinteni, mint amely érvényesen orvosolta a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságot.

35 Az OHIM arra hivatkozik, hogy a 2868/95 rendelet 48. szabályának (2) bekezdéséből, 49. szabályából és 96. szabályának (1) bekezdéséből az következik, hogy amennyiben, jelen esethez hasonlóan a fellebbezésre irányuló kérelmet az eljárástól eltérő nyelven nyújtották be, anélkül hogy fordítását benyújtották volna a megjelölt határidőn belül, azt – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani. A felperes által benyújtott dokumentum nem támasztja kellő módon alá azt, hogy nem kapta meg az OHIM távmásolatát, amelyben az a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságokról tájékoztatta.

36 A beavatkozó úgy véli, hogy, mivel a fellebbezésre irányuló kérelmet, a 2868/95 rendelet 48. szabálya (2) bekezdését megsértve, az eljárás nyelvétől eltérő nyelven nyújtották be, a fellebbezés ugyanezen rendelet 49. szabályának (1) bekezdése értelmében helyesen került elutasításra. A fellebbezési tanács állandó gyakorlata, miszerint jelzi a felek számára az általuk benyújtott iratok hiányosságait, nem tekinthető kötelezettségnek, és ennélfogva egyáltalában nincs hatással a megjelölt határidőkre. E határidők meghosszabbítása egyenlőtlen bánásmódhoz vezethet.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

37 A 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdése c) pontjából és (2) bekezdéséből következik, hogy a fellebbezésre irányuló kérelemnek nyilatkozatot kell tartalmaznia arról, hogy a megtámadott határozatot mennyiben kérik módosítani vagy hatályon kívül helyezni, valamint hogy e kérelmet annak az eljárásnak a nyelvén kell benyújtani, amelyben a fellebbezés tárgyát képező határozatot hozták.

38 A 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés nem felel meg többek között ugyanezen rendelet 48. szabálya (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének, a fellebbezési tanács azt mint elfogadhatatlan fellebbezést elutasítja, ha a rendelet 59. szabályában megjelölt határidő lejártát megelőzően, vagyis a vitatott határozat értesítésének napjától számított két hónapon belül a hiányokat nem pótolják.

39 A 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdése értelmében e rendelet eltérő rendelkezésének hiányában az OHIM előtt folyó írásbeli eljárások során a felek az OHIM bármelyik nyelvét használhatják, amennyiben az adott fél az eredeti irat benyújtásától számított egy hónapos határidőn belül benyújtja az iratnak az eljárás nyelvén készült fordítását.

40 Jelen ügyben a felszólalási osztály vitatott határozatáról távmásoló útján 2005. november 14-én értesítették a felperest. Mivel a fellebbezésre irányuló kérelmet 2006. január 6-án nyújtották be, a fellebbezés a 40/94 rendelet 59. szabályában megjelölt két hónapos határidőn belül került benyújtásra. Mindazonáltal a fellebbezésre irányuló kérelem, amely a 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdésének c) pontja értelmében pontosan megjelölte a megtámadott határozatot és a határozat igényelt hatályon kívül helyezésének mértékét, nem teljesíti a 2868/95 rendelet 48. szabálya (2) bekezdésében előírt feltételt, mert e pontos megjelölés angol nyelven történt, nem pedig az eljárás nyelvén, vagyis németül.

41 A 2868/95 rendelet 96. szabálya (1) bekezdésének alkalmazásában a fellebbezésre irányuló kérelem eljárás nyelvére történő fordítását az annak benyújtásától számított egy hónapon belül, vagyis legkésőbb 2006. február 6-ig lehetett benyújtani. Ilyen fordítás ugyanakkor csak az újabb, német nyelven szerkesztett és fellebbezésre irányuló kérelemmel érkezett az OHIM-hoz, amelyet 2006. április 7-én, azaz több mint két hónappal a megjelölt határidő lejártát követően nyújtottak be.

42 Következésképpen a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) bekezdése és ugyanezen rendelet 48. szabálya (1) bekezdésének c) pontja, valamint (2) bekezdése értelmében a fellebbezést – mint nem elfogadható fellebbezést – elutasította.

43 Ezt a megállapítást nem vonják kétségbe a felperes érvei, melyek szerint az OHIM állítólag nem értesítette őt a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságról, valamint állítólag megsértette az egyenlő bánásmód elvét. Ugyanis a 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) bekezdéséből következik, hogy az ugyanezen rendelet 48. szabálya (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének be nem tartása közvetlenül és előzetes értesítés nélkül a fellebbezés mint elfogadhatatlan fellebbezés elutasítását eredményezi, mégpedig adott esetben az ugyanezen rendelet 96. szabálya (1) bekezdésében megjelölt határidő lejártát követően. Sem az alkalmazandó rendeletekből, sem az ítélkezési gyakorlatból nem következik, hogy az OHIM-nak kötelessége lenne, hogy tájékoztassák a fellebbezési tanácsok előtti esetleges kérelmezőket az e rendeletek által előírt formai követelmények be nem tartásának következményeiről (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-373/03. sz., Solo Italia kontra OHIM – Nuova Sala [PARMITALIA] ügyben 2005. május 31-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1881. o.] 59. pontját).

44 Noha az OHIM szokásos gyakorlatát képezi a fellebbezőknek az általuk benyújtott iratok hiányosságairól történő tájékoztatása, jelen ügyre ez nincs kihatással. E gyakorlat ugyanis nem módosíthatja a határidőnek a 2868/95 rendelet 96. szabálya (1) bekezdésében előírt kezdetét (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-71/02. sz., Classen Holding kontra OHIM – International Paper [BECKETT EXPRESSION] ügyben 2003. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-3181. o.] 41. pontját). Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az eljárási határidőkre vonatkozó szabályok a jogbiztonság garantálása és mindenfajta hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes bánásmód elkerülése céljából kerültek bevezetésre (lásd az Elsőfokú Bíróság T-426/04. sz., Tramarin kontra Bizottság ügyben 2005. november 21-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-4765. o.] 60. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ez az általános megállapítás vonatkozik a közösségi védjegyre vonatkozó rendeletek által előírt határidőkre is. Következésképpen a fellebbezési tanács, mivel a 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdése által előírt határidőt módosítás nélkül alkalmazta, nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét.

45 Ennélfogva a jelen jogalapot el kell utasítani.

Az arányosság elvének megsértéséből eredő jogalapról

A felek érvei

46 A felperes arra hivatkozik, hogy az, hogy fellebbezését, melyet a megjelölt határidőn belül és – egyetlen angol nyelvű mondat kivételével – szabályszerű formában nyújtott be, a fellebbezési tanács mint elfogadhatatlant elutasítja, megfosztva őt ezáltal annak lehetőségétől, hogy folytassa az eljárást, és megvédje lajstromozás iránti kérelmét, sérti az arányosság elvét.

47 Először is, mérlegelve egyrészről a beavatkozónak a fellebbezés könnyű megértéséhez és az eljárás nyelvének folyamatosságához kapcsolódó érdekét, másrészről a felperesnek a lajstromozás iránti kérelme védelmére vonatkozó érdekét, túlzás a fellebbezést azon egyetlen tény alapján elutasítani, hogy a fellebbezésre irányuló kérelem eljárás nyelvén történő benyújtásának alaki követelménye nem teljesült.

48 Másodszor maga a fellebbezési tanács elismerte a korábbiakban, hogy a 40/94 rendeletben és a 2868/95 rendeletben meghatározott nyelvi rend nem egyértelmű. Szükségtelenül szigorú és formalista e rendnek a fellebbezésre irányuló kérelem tekintetében történő alkalmazása, amelyből kevés alapvető elem igényel fordítást. Ugyanis a fellebbezésre irányuló kérelemben csekély információ feltüntetésére van szükség, beleértve a fellebbezés terjedelmére vonatkozó információkat is, amelyek a formanyomtatvány jelenlegi változatában egyetlen beikszelésre váró rovatban szerepelnek.

49 Harmadszor az eljárás nyelvének megválasztása azon nyelvekre van korlátozva, amelyek szélesebb körben ismertek a Közösség területén, pontosan annak elkerülése végett, hogy az eljárás nyelve teljességgel ismeretlen legyen az eljárás valamely fele számára. Jelen ügyben a beavatkozó meg tudta érteni a fellebbezésre irányuló kérelem tartalmát, beleértve a terjedelemre vonatkozó, angol nyelven szerkesztett részt is, tekintve hogy a lajstromozás iránti kérelem, amely ellen a beavatkozó felszólalt, ugyancsak angol nyelven íródott. Nincs semmi kétely afelől, hogy e fél ért angolul, annál is inkább, mert gyógyszerészeti cégről, nem pedig magánszemélyről van szó.

50 Az OHIM hangsúlyozza, hogy a fellebbezési tanács nem illetékes az eljárás nyelvétől eltérő nyelven benyújtott fellebbezés elutasításáról rendelkező szabályok arányosságának vizsgálata tekintetében, és megállapítja, hogy már az alaki hiányosságok vagy be nem tartott határidők leplezését lehetővé tevő különféle jogi utak létezése is erősíti e szabályozás aránytalanságát. Mivel a felperes nem élt ezen, rendelkezésére álló jogi utakkal, továbbá tekintettel a határidők ismételt be nem tartására, amely kételyeket kelt képviselőinek gondossága tekintetében, a szóban forgó jogalapok arányossága vitatásának nincs helye.

51 A beavatkozó szerint nem aránytalan annak előírása, hogy tartsák be a határidőkre és az eljárás nyelvére vonatkozó szabályokat, amelyek alkalmazása nem a felek érdekei mérlegelésének függvénye. Továbbá, mivel a fellebbezőnek lehetősége van újabb lajstromozás iránti kérelem benyújtására, fellebbezésének elutasítása nem méltánytalan.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

52 A fellebbezés mint elfogadhatatlan elutasításával a fellebbezési tanács a 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdését, 49. szabályának (1) bekezdését, valamint 48. szabálya (1) bekezdésének c) pontját és (2) bekezdését alkalmazta. Ezen, hatályos és a fellebbezés elfogadhatósága tekintetében a jelen ügyben mérvadó szabályokat a fellebbezési tanácsnak alkalmaznia kell. E szabályok követésének megtagadása sértene a jogszerűség vélelmének elvét, amelynek értelmében a közösségi szabályozás teljes egészében hatályban marad, amíg az illetékes bíróság meg nem állapítja jogszerűtlenségét (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-120/99. sz., Kik kontra OHIM [Kik] ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2235. o.] 55. pontját).

53 Az Elsőfokú Bíróság feladata tehát, hogy az arányosság elvének fényében állást foglaljon e szabályok jogszerűségéről, mivel a felperes, arra hivatkozva, hogy fellebbezésének e szabályok alapján történt elutasítása sérti az arányosság elvét, burkoltan azt állítja, hogy e szabályok sértik az arányosság elvét.

54 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy e szabályok a 40/94 rendelet által felállított nyelvi rendet szabályozó rendelkezések részét képezik. Márpedig az ítélkezési gyakorlat értelmében a 40/94 által felállított, a közösségi védjegyrendszer számára megfelelő nyelvi megoldás megtalálásának jogszerű célja érdekében nehezen létrehozott egyensúlyból eredő nyelvi rend összeegyeztethető az arányosság elvével (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-361/01. P. sz., Kik kontra OHIM ügyben 2003. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-8283. o.] 92–94. pontját és a fenti 52. pontban hivatkozott Kik-ügyben hozott ítélet 62. és 63. pontját). Ezáltal e szabályok nem tekinthetők ellentétesnek az arányosság elvével.

55 Egyébiránt az olyan kötelezettségek elmulasztását, mint amilyen a fellebbezési határidők betartása, amelyek alapvető fontosságúak a közösségi rendszer megfelelő működése szempontjából, a közösségi szabályozás jogvesztéssel is szankcionálhatja, anélkül hogy ez összeegyeztethetetlen lenne az arányosság elvével (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-61/00. és T-62/00. sz., APOL kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. március 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-635. o.] 96. és 98. pontját).

56 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanácsnak a fellebbezést – mint elfogadhatatlant – elutasító határozata a 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdése, 49. szabályának (1) bekezdése, valamint 48. szabálya (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése alkalmazásában nem tekinthető aránytalannak. Ennélfogva a jelen jogalapot el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 78a. cikkének megsértéséből eredő jogalapról

A felek érvei

57 A felperes azt állítja, hogy a 2868/95 rendelet határidők lejártáról szóló 72. szabályának (1) bekezdését ugyancsak alkalmazni kell a határidő kezdetének meghatározásához annak elkerülése végett, hogy valamely fellebbező kedvezőtlenebb helyzetbe kerüljön a fellebbezése benyújtása során használt kommunikációs eszköz folytán. Ez a szabály akként rendelkezik, hogy ha a határidő olyan napon jár le, amikor az OHIM az iratok átvételére nem tart nyitva, illetve amikor a szokásos postai küldeményeket nem kézbesítik ki abban a helységben, ahol az OHIM található, a határidő meghosszabbodik az azt a napot követő napig, amelyen az OHIM az iratok átvételére nyitva áll, és amelyen a szokásos postai küldeményeket kézbesítik. Jelen ügyben a 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdésében előírt határidő tehát nem nyílt meg 2006. január 6-án, vagyis a fellebbezésre irányuló kérelem benyújtásának napján, mivel ez, az OHIM munkaszüneti napjait tartalmazó 2006-os listának megfelelően, munkaszüneti nap volt. A fellebbezésre irányuló kérelmet 2006. január 9-én benyújtottnak kell tekinteni. Ebből következik, hogy a fellebbezésre irányuló kérelem eljárás nyelvére történő fordításának benyújtására rendelkezésre álló határidő 2006. február 9-én járt le, nem pedig 2006. február 6-án, amint azt az OHIM állítja.

58 Így az eljárás folytatása iránti kérelmet, amely 2006. április 7-én került benyújtásra a fellebbezésre irányuló kérelem német fordításával, valamint az eljárás folytatása díjára vonatkozó kifizetési utalvánnyal együtt, a 40/94 rendelet 78a. cikkének megfelelően nyújtották be. Következésképpen az OHIM azzal, hogy e kérelemnek nem adott helyt, megsértette a 40/94 rendelet 78a. cikkét.

59 Az OHIM és a beavatkozó vitatják a felperes érveit, és kijelentik, hogy mivel a fellebbezésre irányuló kérelmet 2006. január 6-án nyújtották be angol nyelven, a 2868/95 rendelet által előírt határidő 2006. február 6-án járt le, míg az eljárás folytatása iránti kérelem benyújtására a 40/94 rendelet 78a. cikkében foglaltak szerint rendelkezésre álló határidő 2006. április 6-án járt le. Az eljárás folytatása iránt 2006. április 7-én benyújtott kérelmet tehát egy nappal a megjelölt határidő lejártát követően nyújtották be.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

60 Az eljárás folytatása iránti kérelem elfogadhatóságára vonatkozó jogalapjával a felperes lényegében azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy e kérelemnek nem adott helyt, mivel azt be nem nyújtottnak tekintette.

61 A 40/94 rendelet 78a. cikkének értelmében az OHIM előtt folyó eljárásban részt vevő valamelyik fél, aki valamely határidőt elmulasztott, kérheti az eljárás folytatását, feltéve hogy az erre irányuló kérelem benyújtásáig az elmulasztott cselekményt teljesíti. Az eljárás folytatása iránti kérelem kizárólag az elmulasztott határidő lejártától számított két hónapon belül nyújtható be, továbbá a kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az eljárás folytatása után fizetendő díjat meg nem fizetik.

62 A 2868/95 rendelet 96. szabályának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az eredeti, az eljárás nyelvétől eltérő nyelven készült irat eljárás nyelvére történő fordításának benyújtása céljából a fél számára rendelkezésre álló határidő ezen eredeti irat benyújtásakor nyílik meg. A 2868/95 rendelet 70. szabályának (4) bekezdése értelmében az egy vagy meghatározott számú hónapban megjelölt határidő a megfelelő következő hónapnak azon a napján jár le, amely napon az említett esemény bekövetkezett.

63 Jelen ügyben nem vitatott, hogy a fellebbezésre irányuló kérelmet angol változatában távmásoló útján 2006. január 6-án küldték meg az OHIM-nak. Következésképpen a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a fellebbezésre irányuló kérelem eljárás nyelvére történő fordítása céljából rendelkezésre álló határidő 2006. február 6-án, hétfőn járt le.

64 Mivel a be nem tartott határidő 2006. február 6-án lejárt, legkésőbb 2006. április 6-ig, csütörtökig be kellett volna nyújtani az eljárás folytatása iránti kérelmet, és meghatalmazást kellett volna adni az esedékes díj kifizetésére. Márpedig csupán 2006. április 7-én nyújtották be az eljárás folytatása iránti kérelmet és a fellebbezésre irányuló kérelemnek az eljárás nyelvére történő fordítását, valamint adtak felhatalmazást a díj kifizetésére.

65 Következésképpen a fellebbezési tanács azzal, hogy az eljárás folytatása iránti kérelmet be nem nyújtottnak tekintette, nem tévedett a jogban.

66 Ezt a megállapítást nem gyengíti a felperes azon érve, mely szerint az egy hónapos határidő kezdőnapja 2006. január 9-e, nem 2006. január 6-a volt, amelyen a fellebbezésre irányuló kérelmet tartalmazó távmásolatot kézhez vették. Ezen érv a különleges esetekre vonatkozó határidők lejártáról szóló szabályokon alapul, amelyek jelen esetben nem alkalmazhatók. Ugyanis a 2868/95 rendelet határidő kezdetének számítására kézbesítés esetén mérvadó 70. szabályának (2) bekezdését kell alkalmazni. E szabály akként rendelkezik, hogy a kézbesített irat átvétele olyan eseménynek tekinthető, amely a határidő megkezdésére okot ad. Egyébiránt a 2868/95 rendelet 79. szabálya akként rendelkezik, hogy az OHIM-nak címzett bármely közlés továbbítható távmásoló útján, és ugyanezen rendelet 80. szabályára utal, amely a távmásolat beérkezésének napját tekinti a benyújtás napjának. Következésképpen, amennyiben egy OHIM-nak címzett közlés távmásoló útján történő továbbításáról van szó, a határidő megkezdésére okot adó esemény akkor következik be, amikor az OHIM-

hoz e távmásolat megérkezik, függetlenül attól, hogy a távmásolat érkezésének időpontja munkaszüneti napra esik-e, vagy sem.

67 A fentiekből következik, hogy a jelen jogalapot el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 78. cikkének megsértéséből eredő jogalapról

A felek érvei

68 A felperes kijelenti, hogy a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságot érvényesen kizárólag írásban lehet közölni, és egy telefonbeszélgetés során tett informális közlés nem tekinthető az akadály elhárulásáról történő tájékoztatásnak, amely megnyitná az igazolás iránti kérelem benyújtásának határidejét. Mivel a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságról a felperest nem tájékoztatták írásban, az akadály nem hárult el, és az igazolási kérelmet nem lehet késedelmesen benyújtottnak tekinteni.

69 Az OHIM és a beavatkozó úgy véli, hogy jelen esetben az akadály legkésőbb 2006. március 22-én elhárult, amikor a felperes egyik képviselőjét tájékoztatták telefonon a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságról. A 40/94 rendelet 78. cikkének (2) bekezdésében előírt két hónapos határidő legkésőbb 2006.

május 22-én lejárt. Az igazolási kérelmet tehát egy nap késéssel, 2006. május 23-án nyújtották be. Vagyis a fellebbezési tanács helyesen tekintette az igazolás iránti kérelmet be nem nyújtottnak.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

70 A 40/94 rendelet 78. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében az igazolási kérelmet a határidő jogvesztésre, illetve jogorvoslati jogosultság elvesztésére vezető elmulasztásának okát képező akadály elhárulásától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani. A kérelemben meg jelölni az annak alapjául szolgáló okokat és az azt alátámasztó tényeket; a kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az igazolás díját meg nem fizetik.

71 Jelen ügyben, mivel az akadály, amely azon határidő elmulasztásának okát képezte, amely rendelkezésre állt fellebbezésre irányuló kérelem azon nyelvre történő fordításának benyújtására, amelyen a fellebbezés tárgyát képező határozatot hozták, amint arra a felperes igazolási kérelmében hivatkozik, az volt, hogy képviselői nem tudták, hogy a fellebbezésre irányuló kérelem 2006. január 6-án angol változatban került megküldésre az OHIM-nak. A felperes igazolási kérelmét 2006. május 23-án nyújtotta be.

72 2006. március 22-én, egy, az OHIM ügyintézője és a felperes egyik képviselője közötti telefonbeszélgetés során az előbbi tájékoztatta az utóbbit a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságról, amint az szerepel az OHIM 2006. március 24-i belső feljegyzésében, illetve a felperes keresetlevelében.

73 A tárgyalás során a felperes bemutatta, hogy kétségei vannak afelől, hogy e telefonbeszélgetés tekinthető-e az akadály elhárulásának, és kijelentette, hogy ilyen eseménynek inkább a fellebbezési tanács előadója és a felperes egyik képviselője között 2006. április 27-én lezajlott telefonbeszélgetés tekinthető.

74 Ezen állításnak, még ha feltételezzük is, hogy helytálló, nem adható hely.

75 Ugyanis az OHIM és a fellebbező egybevágó, fentebb leírt, a 2006. március 22-i telefonbeszélgetésre vonatkozó kijelentéseiből következik, hogy a felperessel e telefonbeszélgetés folyamán közölték a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságot. Az igazgatási eljárás irataiból kiderül, hogy a 2006. április 7-én az OHIM ügyintézője által elküldött két levél közül az első hivatkozik a közöttük lezajlott telefonbeszélgetésre, mégpedig abból kifolyólag, hogy e beszélgetés tárgya az OHIM 2006. január 18-i közleménye volt, amelyet a felperes nem kapott meg. Tekintettel arra, hogy ez az egyoldalas közlemény kizárólag a fellebbezésre irányuló kérelem nyelvével kapcsolatos szabálytalanságra vonatkozott, ésszerűen arra lehet belőle következtetni, hogy a kérdéses szabálytalanságra történt utalás e telefonbeszélgetés folyamán. Ezen túlmenően a közvetlenül az első levelet követően megküldött második 2006. április 7-i levél jelzi, hogy óvatosságból, az OHIM által a felszólalásra irányuló kérelem nyelvével kapcsolatban felrótt szabálytalanságra tekintettel, újabb, német nyelven szerkesztett fellebbezésre irányuló kérelem került megküldésre.

76 Következésképpen a fellebbezési tanács jogosan vélhette úgy, hogy a határidő elmulasztásának okát képező, felperes által hivatkozott akadály legkésőbb 2006. március 22-én elhárult, tehát a 40/94 rendelet 78. cikke által előírt két hónapos határidő legkésőbb 2006. március 22-én járt le.

77 Ezt a megállapítást nem gyengítheti a felperes azon érve, mely szerint a 40/94 rendelet 78. szabályában előírt határidő csak akkor nyílik meg, amikor az OHIM írásban küld értesítést a fellebbezésre irányuló eljárás nyelvével kapcsolatos szabálytalanságról. Ugyanis a 40/94 rendelet 78. cikkében ilyen írásbeli közlés nincs előírva. Továbbá az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az OHIM-nak nem kötelessége az érintett felet tájékoztatni az eljárás során elkövetett szabálytalanságokról, következésképpen az OHIM egy ilyen közlése nem befolyásolhatja az igazolási kérelem benyújtására megjelölt határidő kezdetét, mivel az ilyen értelmezés nyilvánvalóan ellentétes a 40/94 rendelet 78. cikkének (2) bekezdésével (a fenti 44. pontban hivatkozott BECKETT EXPRESSION ügyben hozott ítélet 41. pontja).

78 Következésképpen, mivel a felperes az esedékes díj kifizetésére csak 2006. május 23-án adott felhatalmazást, a fellebbezési tanács nem tévedett a jogban, amikor az igazolási kérelmet be nem nyújtottnak tekintette.

79 A 40/94 rendelet 78. cikkének (1) bekezdése értelmében a jogokba való visszahelyezés tehát minden esetben azon feltételnek van alávetve, hogy az érintett az adott körülmények között elvárható kellő gondossággal járjon el. Még ha feltételezzük is, amint azt a felperes állította, hogy a fellebbezésre irányuló kérelmek elküldése során a titkárnő követett el hibát, amelyről a felperes képviselőinek nem volt tudomása, a 40/94 rendelet 78. cikkének (1) bekezdése értelmében akadálynak tekinthető, a felperesnek bizonyítania kellett volna a fellebbezési tanács előtt, hogy az adott körülmények között elvárható kellő gondossággal járt el. A felperes ugyanakkor egyetlen bizonyítékot sem nyújtott be erre vonatkozólag. A fellebbezési tanács nem tévedett tehát a jogban, amikor úgy vélte, nem nyert megállapítást, hogy a felperes az adott körülmények között elvárható kellő gondossággal járt el.

80 Következésképpen a jelen jogalapot és ezáltal a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

81 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság a Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. szeptember 17-i nyilvános ülésen.

E. Coulon V. Tiili

hivatalvezető elnök